

Søborg d. 15. september 2013

Kære Udvalget For Forskning, Innovation og Videregående Uddannelse (FIV) &
Børne- og Undervisningsudvalget (BUU)

Angående genetableringen af cand.pæd.psyk. uddannelsen.

Jeg har tidligere skrevet til jer angående genetableringen af cand.pæd.psyk. uddannelsen. I mellemtiden har jeg læst Bjarne Nielsens meget flotte gennemgang, argumentation og forespørgsel omhandlende netop dette emne sent til Morten Østergaard d. 23. juni 2013. Jeg har desværre også læst dennes svar til Bjarne Nielsen fra d. 21. august 2013.

Når man læser Bjarne Nielsens gennemgang af sagen, har jeg personligt og helt objektivt svært ved at se modargumenterne for, at dette ikke skulle kunne lade sig gøre. Helt objektiv er jeg jo nok ikke, men jeg tror, I forstår, hvad jeg mener. På trods af dette er der, igen, sket en forplumring af genetableringen, og selvom jeg i de mest frustrerende øjeblikke (og der har været mange i dette forløb) kan tænke, at dette sker grundet en ond vilje, så er sandheden vel nærmere, at I og Ministeren også ønsker at finde en god løsning.

Jeg kan ikke lade være med at drage sammenligninger til, da jeg som helt nyuddannet lærer skulle deltage i en meget svær skole/hjem samtale. Noget som desværre til tider kan være en nødvendighed. Jeg havde heldigvis en meget erfaren lærer ved min side til denne samtale, og hun sagde noget undervejs, som jeg har taget med mig siden. Samtalen var spidset til, og stemningen var anspændt. Da hun kiggede den bekymrede mor i øjnene, og sagde "Vi ved, at når du tænker på dit barn, så tænker du med hjertet først og siden din hjerne. Og du skal vide, at det gør vi også. Vi tænker bare først med hjernen og siden med hjertet. Vi ønsker altså det samme for dit barn, vi har bare et lidt anderledes udgangspunkt". Moren sænkede sine skuldre, og vi oplevede siden et bedre samarbejde til elevens/barnets bedste.

Jeg ved, at I som politikere bruger jeres hjerner i jeres virke, også selvom journalister ofte ynder at fortælle os en anden historie. Og jeg tænker, at man ikke går ind i politik, med mindre man også har hjertet med. I denne sag tænker jeg, at der er brug for lige dele af hver, ellers kan der nemt gå 10 år igen, uden at der findes en god løsning.

Jeg har læst at der pt. overvejes en løsning, på baggrund af Aarhus universitet anbefalinger, hvor man i fremtiden skal uddanne "B" psykologer. En (nød)løsning som på overfladen kan virke brugbar, men hvis man tænker tanken til ende, og dette uden at have hjertet med, så er uddannelsen helt ind til kernen forfejlet og giver ingen mening. Hvem ville lade sig operere af en "B" læge, når man kunne få en rigtig læge i stedet? Hvem ville give en "B" ingeniør og "B" arkitekt ansvaret for en skyskraber, en Storebæltsbro eller sikkerheden i en bil? Ingen med deres fornuft ville gøre dette, og på samme måde ville en "B" psykolog også få svære kår i PPR. I dette ræsonnement har jeg slet ikke medregnet, hvem et "B" studie ville tiltrække af studerende.

Jeg er naturligvis ikke i tvivl om, at Aarhus universitet har de bedste intentioner omkring denne uddannelse. Og jeg er vældig begejstret for deres udmelding om, at en cand.pæd.psyk. uddannelse skal være af et højt niveau og stille høje krav til de studerende (og deres undervisere går jeg ud fra?). Således at det vil kræve sit at gennemføre den. Jeg håber naturligvis, at man vil holde fast i modellen med en 2 årig kandidat og 1½ årig master - hvor det forhåbentligt bliver en mulighed, at arbejde i en PPR, når man er færdig med sin kandidat.

Mine tvivl går som sagt på, om de har gennemtænkt det helt. Jeg oplever jo ofte, at de med nye cand.pæd.psyk. uddannelse fra DPU, ofte har svært ved at finde deres ben og vise deres berettigelse i kommunerne (som konsulenter osv.), og jeg tror ikke det bliver meget bedre med denne nye løsning.

Jeg vil på baggrund af dette opfordre jer til at komme hurtigt tilbage til forhandlingsbordet. Gerne bestående af Morten Østergaard, Bjarne Nielsen og Aarhus universitet – og meget gerne også med det fakultet, der er på det tidlige DPU, som jeg kan forstå, ikke har haft den store indflydelse på dette indtil videre. Jeg vil opfordre til, at denne forhandling og efterfølgende handlinger bliver prioritet højt, således at der er en mulighed for, at de første studerende kan starte op august 2014. Jeg ved, at I pt. har andre krævende sager på jeres bord (bl.a. EU og SU problematikken). Men bliver man ved med, ikke at ville prioriterer denne sag – ja så går der jo nemt 10 år igen.

Jeg ved, at universiteterne i Danmark har selvstyre, og det respekterer jeg naturligvis. Til gengæld håber jeg, at ministeren og I i udvalget også har nogle forventninger til, at de forvalter denne frihed fornuftigt. På samme måde som det UU center jeg er ansat i, her forvalter vi den frihed vi har fået af vores fire kommuner. Med andre ord, vi lytter aktivt og er i dialog med vores kommuner, og gør vores bedste for, at servicere vores kommuner bedst muligt ud fra deres ønsker og behov - naturligvis inden for vejledningsloven. For eksempel er vi ved at flytte en del af vores ressourcer fra det almene til specialområdet, hvilket naturligvis glæder mig som specialvejleder. Gjorde vi ikke det, ja så tror jeg, at der ikke ville gå længe inden vores kommuner havde fundet andre veje. På samme måde burde Aarhus universitet også lytte til samfundets behov om at uddanne lærere til psykologer. Med hjernes argumenter er der jo et udtalt ønske fra KL, og desuden er mange af de gamle cand.pæd.psyk.'er på vej på pension meget snart. Og med hjertet ønsker samfundet jo også muligheden for videreuddannelse, livslang læring, social mobilitet og mønstrebrud.

På baggrund af alt dette, vil jeg forsøge at komme med nogle bud på tiltag, der kunne sætte gang i processen. Jeg håber, at I vil bære over med mig, hvis der er informationer jeg har misset i denne sag. Dette er trods alt ikke noget jeg beskæftiger mig med 24/7 – selvom nogle af jer måske har haft mig mistænkt for at gøre det.

Mine forslag på en løsning er følgende:

1. At Aarhus universitet bliver inviteret tilbage til forhandlingerne.

Jeg ved ikke om det er rigtigt, men jeg har intet sted kunne læse, hvad det helt konkret er, at Aarhus universitet mener umuliggør genoprettelsen. Der må da kunne svares helt konkret på dette, således at I som udvalg kan løse problemet. Det kunne også tænkes at Aarhus universitet mener, at der skal findes ekstra økonomiske resurser til at starte uddannelsen op.

2. At den gruppe af undervisere der er på det tidligere DPU, bliver inviteret med i processen.

Jeg har undervejs i forløbet været i kontakt med en underviser på det tidligere DPU, der udtrykte stor begejstring for genoprettelsen. Det kan jo tænkes, at der er nogle ressourcer, der kan tænke nye kreative tanker.

3. At ministeren og udvalget kigger på den lovgivningen der omhandlende kandidat og master uddannelserne.

At lovgivning gennemgås sammen med Aarhus universitet. Det kan jo tænkes, at Aarhus universitet kan oprette uddannelsen, hvis rammerne for kandidat og master uddannelsen kan løsnes lidt.

4. At ministeren og udvalget inviterer Pædagogiske Psykologers Forening med i processen.

Bjarne Nielsen har via sin gennemgang af forløbet påvist, at denne uddannelse tidligere har kunnet lade sig gøre. Det må da være muligt, at identificere de knaster der er i dag set ud fra historikken. Desuden tænker jeg, at der må være kapaciteter i foreningen der vil, hvis de får chancen, kunne byde ind med ny energi og løsninger.

5. At ministeren og udvalget på længere sigt vil arbejde på, at gøre det tidligere DPU mere selvstændigt eller frigøre det helt fra Aarhus universitet.

Dette er, desværre, ud fra den betragtning, at Aarhus universitet ikke har vist den store interesse i at være "lærernes universitet". Hvilket vel også har været en af årsagerne til, at de ikke har gjort sig umage med oprettelsen af uddannelsen?

Jeg forstår naturligvis at dette ville være en langstrakt proces, og at dette i værste fald ville kunne udskyde uddannelsen i lang tid. Det kunne tænkes at Aarhus universitet ville være indstillet på dette (genoprette uddannelsen og frigøre DPU), hvis de ikke blev økonomisk belastet i processen.

Jeg håber min henvendelse har sat gang i jeres hjerner og hjerter. I skal vide, at jeg har tiltro til, at I kan finde en løsning. Og at den findes, så jeg kan søge optag med studiestart i august 2014.

Jeg ved at I har travlt – så god arbejdslyst!

Jeg vil naturligvis sætte pris på enhver respons.

Tak for jeres tid.

Kærlig hilsen

Ryan Ferdinandsen

Buddingevej 320 2. th.

2860 Søborg

Ryan.ferdinandsen@gmail.com